

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. balandžio 14 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Makrofinansinė pagalba trečiosioms šalims — Komisijos sprendimas atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą — ESS 13 straipsnio 2 dalis ir 17 straipsnis — SESV 293 straipsnis — Įgaliojimų suteikimo principas — Institucinės pusiausvyros principas — Lojalaus bendradarbiavimo principas — SESV 296 straipsnis — Pareiga motyvuoti“

Byloje C-409/13

dėl 2013 m. liepos 18 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama G. Maganza, A. de Gregorio Merino ir I. Gurov,

ieškovė,

palaikoma:

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, J. Vlácil ir J. Škeřik,

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze,

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. Sampol Pucurull,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, D. Colas ir N. Rouam,

Italijos Respublikos, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos M. Bulterman, B. Koopman ir J. Langer,

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos B. Ricziová,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos H. Leppo,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos U. Persson ir A. Falk,

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos V. Kaye, padedamos baristerio R. Palmer,

įstojusių į bylą šalių,

prieš

* Proceso kalba: prancūzų.

Europos Komisija, atstovaujamą B. Smulders, P. Van Nuffel ir M. Clausen, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts (pranešėjas), kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, C. Vajda, S. Rodin ir K. Jürimäe, teisėjai A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, J. L. da Cruz Vilaça ir F. Biltgen,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. rugsėjo 23 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2014 m. gruodžio 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniu Europos Sąjungos Taryba prašo panaikinti 2013 m. gegužės 8 d. Europos Komisijos sprendimą, kuriuo ši atsiėmė savo pateiktą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos bendrosios nuostatos dėl makrofinansinės pagalbos trečiosioms šalims, pasiūlymą (toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

Pagrindų reglamento pasiūlymas

- 2 Makrofinansinės pagalbos (toliau – MP) tikslas – makroekonominio pobūdžio finansinė pagalba trečiosioms šalims, kurios patiria trumpalaikių mokėjimų balanso sunkumų. Iš pradžių ji buvo suteikiama Tarybos sprendimais, kiekvienu konkrečiu atveju priimtais remiantis EB sutarties 235 straipsniu, vėliau – EB 308 straipsniu (kuriuos atitinka SESV 352 straipsnis). Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, MP suteikiama sprendimais, kuriuos kiekvienu konkrečiu atveju, remdamiesi SESV 212 straipsniu, priima Europos Parlamentas ir Taryba pagal įprastą teisėkūros procedūrą, išskyrus SESV 213 straipsnyje numatytą skubos procedūrą.
- 3 2011 m. liepos 4 d. Komisija dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos bendrosios nuostatos dėl makrofinansinės pagalbos trečiosioms šalims, pateikė pasiūlymą, grindžiamą SESV 209 ir 212 straipsniais (toliau – pagrindų reglamento pasiūlymas).
- 4 Pagrindų reglamento pasiūlymo 2–4, 6–8 ir 13 konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:
„(2) šiuo metu makrofinansinė pagalba trečiosioms šalims grindžiama *ad hoc* konkrečioms šalims skirtais Europos Parlamento ir Tarybos sprendimais. Dėl to mažėja pagalbos veiksmingumas ir efektyvumas, nes pasitaiko nepagrįsto vėlavimo nuo makrofinansinės pagalbos prašymų pateikimo iki faktinio įgyvendinimo;

- (3) makrofinansinės pagalbos teikimo trečiosioms šalims, su kuriomis Sąjunga palaiko svarbius politinius, ekonominius ir prekybos ryšius, sistema turėtų padaryti pagalbą veiksmingesnę. Visų pirma, turėtų būti galima makrofinansinę pagalbą teikti trečiosioms šalims, siekiant jas paskatinti priimti ekonominės politikos priemones, kurios turėtų padėti įveikti mokėjimų balanso krizę;
- (4) savo 2003 m. birželio 3 d. Rezoliucijoje dėl makrofinansinės pagalbos trečiosioms šalims įgyvendinimo <...> Europos Parlamentas paragino priimti pagrindų reglamentą dėl makrofinansinės pagalbos, siekiant paspartinti sprendimų priėmimo procesą ir šiai finansinei priemonei užtikrinti oficialų ir skaidrų pagrindą;

<...>

- (6) 2006 m. Sąjunga persvarstė ir supaprastino savo išorės pagalbos sistemą, kad ji taptų veiksmingesnė. Ji priėmė visoms pagrindinėms ES išorės finansinėms priemonėms skirtus pagrindų reglamentus, kuriais Komisijai suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Šiuo metu makrofinansinė pagalba yra vienintelė pagrindinė priemonė, dėl kurios nepriimtas pagrindų reglamentas;
- (7) Tarybos 2002 m. spalio 8 d. išvadose nustatyti kriterijai (vadinamieji Ženvalio kriterijai), kuriais turi būti vadovaujama vykdant [Sąjungos] makrofinansinės pagalbos operacijas <...> Tikslinga šiuos kriterijus oficialiai įtvirtinti Parlamento ir Tarybos patvirtintu teisės aktu ir juos atnaujinanti ir išaiškinti;
- (8) turėtų būti iš anksto numatytos atitinkamos procedūros ir priemonės, siekiant sudaryti galimybę Sąjungai užtikrinti, kad makrofinansinę pagalbą būtų galima suteikti greitai, ypač tais atvejais, kai dėl susidariusių aplinkybių reikia veikti nedelsiant. Taip kartu būtų užtikrintas didesnis makrofinansinės pagalbos įgyvendinimui taikytinų kriterijų aiškumas ir skaidrumas;

<...>

- (13) makrofinansinė pagalba turėtų papildyti Tarptautinio valiutos fondo ir kitų daugiašalių finansų įstaigų suteiktus išteklius; be to, turėtų būti sąžiningai dalijamasi našta su kitais donorais. Makrofinansinė pagalba turėtų būti užtikrinta Sąjungos dalyvavimo pridėtinė vertė.“

5 Pagrindų reglamento pasiūlymo 1 straipsnyje „Pagalbos tikslas ir taikymo sritis“ numatyta:

„1. Šiuo reglamentu nustatomos makrofinansinės pagalbos teikimo 2 straipsnyje nurodytoms reikalavimus atitinkančioms trečiosioms šalims ir teritorijoms bendrosios nuostatos.

2. Makrofinansinė pagalba yra išskirtinė nesusietos ir nepriklausomos paramos užtikrinant trečiųjų šalių partnerių mokėjimų balansą finansinė priemonė. Ja siekiama atkurti šalių, patiriančių išorės finansavimo sunkumų, tvarią išorės finansų būklę. Ja padedama įgyvendinti tvirtas koregavimo ir struktūrinių reformų priemones, skirtas mokėjimų balanso problemoms pašalinti.

3. Makrofinansinė pagalba gali būti teikiama su sąlyga, kad, bendru daugiašalių finansų įstaigų vertinimu, egzistuoja didelis likutinis išorės finansavimo trūkumas, kuris išlieka nepaisant Tarptautinio valiutos fondo ir kitų daugiašalių įstaigų suteiktų išteklių ir griežtų ekonomikos stabilizavimo ir reformų programų įgyvendinimo.

4. Makrofinansinė pagalba yra laikino pobūdžio ir nutraukiama iš karto, kai atkuriamas pagalbą gaunančios šalies išorės finansinės padėties tvarumas.“

- 6 Pagrindų reglamento pasiūlymo 2 straipsnis susijęs su MP reikalavimus atitinkančiomis šalimis ir šiuo aspektu jame daroma nuoroda į I priedą „Šalys ir teritorijos, atitinkančios makrofinansinės pagalbos reikalavimus pagal 2 straipsnio a ir b punktus“. Jame taip pat numatyta galimybė suteikti tokią pagalbą išskirtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis kitoms trečiosioms šalims, nenumatytoms šiame priede, ir tokios šalys privalo būti artimos Sąjungai politiškai, ekonomiškai ir geografiškai.
- 7 Šio pasiūlymo 3 straipsnyje reglamentuojamos MP formos (paskola, dotacija ar jų derinys) ir šios pagalbos finansavimo tvarka.
- 8 Minėto pasiūlymo 4 straipsnyje apibrėžiamos sąlygos, kuriomis siekiama užtikrinti MP suderinamumą su taikomomis Sąjungos teisės finansinėmis nuostatomis. Jo 5 straipsnyje nurodytos MP dydžio nustatymo taisyklės.
- 9 Pagrindų reglamento pasiūlymo 6 straipsnyje „Sąlygos“ numatyta:

„1. Išankstinė makrofinansinės pagalbos suteikimo sąlyga yra ta, kad pagalbą gaunanti šalis turi veiksmingus demokratinius mechanizmus, įskaitant daugiapartines parlamentines sistemas, laikosi teisinės valstybės principų ir gerbia žmogaus teises.

2. Makrofinansinė pagalba teikiama su sąlyga, kad egzistuoja TVF programa, susijusi su TVF lėšų naudojimu.

3. Pagalba išmokama su sąlyga, kad TVF programa sėkmingai įgyvendinama. Ji taip pat priklauso nuo aiškiai apibrėžtų daugiausia struktūriniams reformoms skirtų ekonominės politikos priemonių, dėl kurių Komisija ir pagalbą gaunanti šalis susitarė ir kurios išdėstytos susitarimo memorandume, įgyvendinimo per konkretų laikotarpį.

4. Siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus ir pagerinti pagalbą gaunančių šalių vykdomą valdymą, į susitarimo memorandumą įtraukiamos priemonės, skirtos valstybės finansų valdymo sistemų veiksmingumui bei skaidrumui pagerinti ir jas administruojančių asmenų atsakomybei padidinti.

5. Planuojant politikos priemones turėtų būti deramai atsižvelgiama ir į pažangą, pasiektą abipusio rinkos atvėrimo, taisyklėmis grindžiamos sąžiningos prekybos plėtojimo ir kitų Sąjungos išorės politikos prioritetų srityje.

6. Politikos priemonės dera su esamais Sąjungos ir pagalbą gaunančios šalies sudarytais partnerystės, bendradarbiavimo ir asociacijos susitarimais, taip pat su pagalbą gaunančios šalies įgyvendinamomis TVF remiamomis makroekonominio koregavimo ir struktūrinių reformų programomis.“
- 10 Pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnis susijęs su MP suteikimo procedūra.
- 11 Šio pasiūlymo 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šalis, siekianti gauti MP, teikia Komisijai rašytinį prašymą.
- 12 Minėto pasiūlymo 7 straipsnio 2 dalyje, siejamoje su jo 14 straipsnio 2 dalimi, numatyta, kad jei įvykdytos to paties pasiūlymo 1, 2, 4 ir 6 straipsniuose nurodytos sąlygos, Komisija suteikia prašomą pagalbą taikydama „nagrinėjimo“ procedūrą, numatytą 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, p. 13), 5 straipsnyje.

- 13 Pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnio 3 dalyje nurodyti duomenys, kurie turi būti pateikiami atitinkamai sprendime suteikti paskolą ir sprendime suteikti dotaciją. Šioje nuostatoje patikslinama, kad abiem atvejais MP teikimo laikotarpis paprastai nėra ilgesnis kaip treji metai.
- 14 Šio pasiūlymo 7 straipsnio 4 dalyje, siejamoje su jo 14 straipsnio 3 dalimi, numatyta, kad po sprendimo suteikti MP patvirtinimo Komisija taikydama „patariamąją“ procedūrą, įtvirtintą Reglamento Nr. 182/2011 4 straipsnyje, susitaria su trečiąja šalimi dėl minėto pasiūlymo 6 straipsnio 3–6 dalyse nurodytų politikos priemonių.
- 15 Pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad po sprendimo suteikti MP patvirtinimo Komisija susitaria su pagalbą gaunančia šalimi dėl išsamių pagalbos finansinių sąlygų, kurios išdėstomos dotacijos arba paskolos susitarime.
- 16 Šio pasiūlymo 8 ir 9 straipsniais Komisijai numatyta pareiga įgyvendinti MP, užtikrinti jos finansinį valdymą ir ją išmokėti ir pareiga esant tam tikroms sąlygoms šią pagalbą laikinai sustabdyti, sumažinti arba nutraukti. Šio pasiūlymo 10 straipsnis susijęs su paramos priemonėmis.
- 17 Galiausiai pagrindų reglamento pasiūlymo 11 straipsnis skirtas Sąjungos finansiniams interesams apsaugoti, jo 12 straipsnis – MP veiksmingumui įvertinti, o 13 straipsnis – MP įgyvendinimo metinei ataskaitai.

Tarpinstitucinės derybos dėl pagrindų reglamento pasiūlymo

- 18 Įvykus keliems Tarybos patarėjų finansiniais klausimais darbo grupės posėdžiams Taryba pareiškė savo „bendrą poziciją“ dėl pagrindų reglamento pasiūlymo ir nuolatinių atstovų komitetas (COREPER) patvirtino šią poziciją 2011 m. gruodžio 15 d. Šioje „bendroje pozicijoje“ Taryba, be kita ko, dėl šio pasiūlymo 7 straipsnio 2 dalies pasiūlė pakeisti įgyvendinimo įgaliojimų suteikimą Komisijai įprasta teisėkūros procedūra, taikytina priimant visus MP suteikimo sprendimus.
- 19 2012 m. gegužės 24 d. plenariniame posėdyje Parlamentas patvirtino jo Tarptautinės prekybos komisijos ataskaitą dėl pagrindų reglamento pasiūlymo. Šioje ataskaitoje, be kita ko, siūloma visus MP suteikimo sprendimus priimti kaip deleguotuosius aktus.
- 20 Pirmi trys trišaliai Parlamento, Tarybos ir Komisijos posėdžiai, įvykę 2012 m. birželio 5, 28 d. ir rugsėjo 19 d., atskleidė šių trijų institucijų skirtingą požiūrį dėl MP suteikimo procedūros, įtvirtintos pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnyje. Konkrečiai kalbant, Parlamentas ir Taryba išreiškė savo susirūpinimą dėl šiame straipsnyje numatyto sprendimų priėmimo proceso politinės ir demokratinės kontrolės trūkumo.
- 21 2013 m. sausio mėn. Komisija ketvirtajam trišaliui posėdžiui pateikė darbo dokumentą „Landing zone on implementing acts, delegated acts and co-decision in the MFA Framework Regulation“ (Kompromisas dėl įgyvendinimo aktų, deleguotųjų aktų ir bendro sprendimo MP pagrindų reglamente), kuriuo siekiama suderinti atitinkamas trijų nagrinėjamų institucijų pozicijas šiuo klausimu ir išsklaidyti Parlamento ir Tarybos abejones.
- 22 Per derybas, kurios įvyko per ketvirtąjį trišalį posėdį 2013 m. sausio 30 d., paaiškėjo, kad Parlamentas ir Taryba galėjo pasiekti susitarimą, pagal kurį siūlomame reglamente turėjo būti įtvirtinta, kad visi MP suteikimo sprendimai priimami taikant įprastą teisėkūros procedūrą, kad susitarimo su šalimi pagalbos gavėja memorandumą Komisija tvirtina įgyvendinimo aktu ir kad šiai institucijai deleguojami įgaliojimai priimti tam tikrus aktus, susijusius su suteikta MP.

- 23 Per 2013 m. vasario 27 d. penktąjį trišalį posėdį Parlamento ir Tarybos atstovai patvirtino norintys visus MP suteikimo sprendimus priimti taikant įprastą teisėkūros procedūrą. Komisijos atstovas nurodė, jog kadangi toks požiūris iškreipia pagrindų reglamento pasiūlymą, Komisija galėtų nuspręsti jį atsiimti.
- 24 Dėl Komisijos įgyvendinimo įgaliojimų pakeitimo į įprastą teisėkūros procedūrą priimant MP suteikimo sprendimus Parlamentas ir Taryba iš esmės pasiekė susitarimą ir jis buvo patvirtintas 2013 m. balandžio 25 d. vykstant šeštajam trišaliui posėdžiui. Jame Komisijos atstovas oficialiai pareiškė, kad ši institucija nesutinka su šia pozicija ir kad Komisija galėtų nuspręsti atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą, jei priimant visus MP suteikimo sprendimus bus taikoma įprasta teisėkūros procedūra, nes, minėtos institucijos nuomone, toks pakeitimas iškreiptų šį pasiūlymą ir dėl to atsirastų didelių konstitucinio pobūdžio sunkumų.
- 25 2013 m. gegužės 6 d. rašte Komisijos pirmininko pavaduotojui O. Rehn COREPER pirmininkas, išreikšdamas apgailestavimą dėl Komisijos atstovo vykstant šeštajam trišaliui posėdžiui padaryto pareiškimo, paprašė šios institucijos persvarstyti savo poziciją, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad Parlamento ir Tarybos susitarimas neišvengiamas.
- 26 2013 m. gegužės 8 d. raštu O. Rehn informavo Parlamento ir Tarybos pirmininkus, kad 2045 posėdyje Komisijos narių kolegija nusprendė atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą remdamasi SESV 293 straipsnio 2 dalimi.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 27 Taryba prašo Teisingumo Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 28 Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti ieškinį kaip nepagrįstą ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Čekijos Respublikai, Vokietijos Federacinei Respublikai, Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Italijos Respublikai, Nyderlandų Karalystei, Slovakijos Respublikai, Suomijos Respublikai, Švedijos Karalystei ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinio

- 30 Grįsdama ieškinį Taryba nurodo tris pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su ESS 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto įgaliojimų suteikimo principo ir institucinės pusiausvyros principo pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su ESS 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu. Trečiasis - su SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatytos pareigos nurodyti motyvus pažeidimu.

Šalių argumentai

- 31 Pirmuoju ieškinio pagrindu Taryba ir visos į bylą įstojusios valstybės narės tvirtina, kad Komisija šiuo atveju pažeidė ESS 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą įgaliojimų suteikimo principą, kuris atspindi institucinės pusiausvyros principą.
- 32 Visų pirma Taryba ir šios valstybės narės tvirtina, kad Sutartys nesuteikia Komisijai bendros prerogatyvos, leidžiančios atsiimti pasiūlymus, kuriuos ji pateikė Sąjungos teisės aktų leidėjui.

- 33 Šiuo aspektu jos tvirtina, pirma, kad Komisija neturėtų iš savo teisėkūros iniciatyvos teisės, numatytos ESS 17 straipsnio 2 dalyje, išvesti ją atitinkančios diskrecinės atsiėmimo teisės.
- 34 Komisijos teisė atsiimti pasiūlymą turėtų būti taikoma tik esant objektyvioms situacijoms, pavyzdžiui, praėjus ilgas laikotarpis ar atsiradusios naujos aplinkybės ar duomenys, dėl kurių teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymas tampa nebeaktualus ar netenka dalyko, ilgalaikis pastebimo teisėkūros procedūros progreso nebuvimas, leidžiantis daryti prielaidą apie pasiūlymo nesėkmę, arba jeigu yra bendra strategija su Sąjungos teisės aktų leidėju lojaliai bendradarbiaujant ir paisant institucinės pusiausvyros.
- 35 Antra, remiantis SESV 293 straipsniu, negalima pripažinti bendrosios Komisijos prerogatyvos atsiimti pasiūlymą. Priešingu atveju pripažinus tokią prerogatyvą SESV 293 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta Tarybos teisė keisti Komisijos pasiūlymą nekeičiant jo dalyko ir tikslo taptų neveiksminga.
- 36 Trečia, pripažįstant Komisijai teisę atsiimti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymą kiekvieną kartą, kai ji nesutinka su pakeitimais, dėl kurių susitarė teisės aktų leidėjai, arba kai jos netenkina galutinis derybų rezultatas, būtų suteiktas šiai institucijai nepagrįstas įrankis daryti spaudimą teisėkūros darbų eigai ir teisė vetuoti teisėkūros veiksmus, atsižvelgiant į tai, ar tai yra politiškai tikslinga.
- 37 Ketvirta, Tarybos ir Vokietijos Federacinės Respublikos teigimu, pripažinimas, kad Komisija turi tokią diskrecinę atsiėmimo galią, prieštarautų demokratijos principui, kurio išraiška, remiantis ESS 10 straipsnio 1 ir 2 dalimis, susijusi tiek su Parlamentu, tiek su aplinkybe, kad Tarybos nariai yra vyriausybės, politiškai atskaitingų atitinkamiems nacionaliniams parlamentams, nariai.
- 38 Pateikusių šiuos bendro pobūdžio argumentus, Taryba ir į bylą įstojusios valstybės narės tvirtina, antra, kad, priimdama ginčijamą sprendimą, Komisija sutrukdė Parlamentui ir Tarybai vykdyti jų teisėkūros prerogatyvas, nes neturėdama objektyvaus pagrindo ir vadovaudamasi vien politinio tikslingumo motyvais nesutiko su kompromisu, kurį pastarieji buvo pasirengę oficialiai įtvirtinti.
- 39 Šiuo aspektu Taryba ir šios valstybės narės tvirtina, pirma, kad tariamas teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymo iškreipimas, šiurkštus institucinės pusiausvyros pažeidimas ar akivaizdus teisės aktų leidėjų numatyto akto neteisėtumas neleidžia Komisijai atsiimti savo pasiūlymo.
- 40 Taryba ir minėtos valstybės narės papildomai tvirtina, antra, kad bet kuriuo atveju nė vienos iš šių aplinkybių šiuo atveju nebuvo.
- 41 Šiuo aspektu Taryba ir į bylą įstojusios valstybės narės tvirtina, kiek tai susiję su, viena vertus, tariamu teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymo iškreipimu, kad toks iškreipimas gali būti pripažintas tik jei teisės aktų leidėjas ketina nukrypti nuo jo taikymo srities, dalyko ar tikslo. Tačiau taip nėra šioje byloje nagrinėjamu atveju, nes dėl Parlamento ir Tarybos pasiekto kompromiso pagrindų reglamento pasiūlymas neprarado savo veiksmingumo ir pagrindo ir nekėlė grėsmės siekiamų tikslų įgyvendinimui.
- 42 Iš tiesų, pagrindų reglamento pasiūlymo nuostata, susijusi su MP suteikimo procedūra, yra antrinio ir procedūrinio pobūdžio ir todėl nėra esminė šio pasiūlymo nuostata, be kurios kitos jo nuostatos prarastų reikšmę. Minėtu kompromisu, be kita ko, buvo siekiama ištaisyti pagrindų reglamento pasiūlymo trūkumą, kuris, perkeliant Komisijai sprendimų įgyvendinimo įgaliojimus, pažeistų įgaliojimus, kurie pagal SESV 209 ir 212 straipsnius palikti Sąjungos teisės aktų leidėjui MP srityje, atsižvelgiant į šios srities politinį aspektą.

- 43 Be to, Taryba, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad Parlamento ir Tarybos numatytas kompromisas nepaneigtų ir pagrindų reglamento pasiūlymu siekiamo bendrojo tikslo racionalizuoti MP suteikimo procedūrą, oficialiai nustatant ir patikslinant šios pagalbos įgyvendinimo taisykles, siekiant didesnio šios priemonės skaidrumo ir nuspėjamumo.
- 44 Dėl suderinamumo tikslo, priskirto numatytam priimti pagrindų reglamentui, Prancūzijos Respublika pažymi, kad MP negalima prilyginti kitoms Sąjungos priemonėms finansinės pagalbos srityje, nurodytoms reglamento pasiūlymo konstatuojamosiose dalyse. Todėl procedūrų MP srityje lyginimas su procedūromis, taikomomis dėl šių kitų priemonių, nebuvo būtinas.
- 45 Kita vertus, dėl šiurkštaus institucinės pusiausvyros pažeidimo Taryba, Vokietijos Federacinė Respublika, Italijos Respublika, Suomijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad tokios grėsmės šiuo atveju nebuvo, atsižvelgiant, be kita ko, į išsamų teisių gynimo priemonių ir Sąjungos teisėkūros procedūra priimtų aktų teisminės kontrolės procedūrų pobūdį.
- 46 Prancūzijos Respublika ir Švedijos Karalystė taip pat tvirtina, kad kompromisas, kurį pasiekė teisės aktų leidėjai, galėjo apsaugoti Komisijos laisvę prašymo suteikti MP atveju spręsti dėl tokios pagalbos suteikimo pasiūlymo pateikimo Sąjungos teisės aktų leidėjui tikslingumo ir prireikus nustatyti tokios pagalbos sumą ir užtikrinti jos įgyvendinimą ir kontrolę.
- 47 Nurodytu antruoju ieškinio pagrindu Taryba ir visos į bylą įstojusios valstybės narės tvirtina, kad Komisija šiuo atveju nesilaikė ESS 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo principo.
- 48 Jos kaltina Komisiją, kad ši nepareikė išlygų ir neįspėjo teisės aktų leidėjų, kai šie priėmė atitinkamai 2011 m. gruodžio mėn. ir 2012 m. gegužės mėn. poziciją dėl pagrindų reglamento pasiūlymo. Jos taip pat kaltina Komisiją tuo, kad ši laiku nepranešė teisės aktų leidėjams apie savo ketinimą atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą ir taip sutrukdė jiems išvengti numatyto atsiėmimo pakeičiant jų bendrą poziciją. Be to, jos tvirtina, kad Komisija ketino atsiimti savo pasiūlymą tą pačią dieną, kai Parlamentas ir Taryba turėjo parafuoti pasiektą kompromisinį susitarimą, kuriuo remiantis būtų priimtas aktas, kuris jai netiko.
- 49 Tai, kad Komisija pažeidė lojalaus bendradarbiavimo principą, dar labiau patvirtina tai, kad ji neišnaudojo 2009 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimo, patvirtinančio Tarybos darbo tvarkos taisykles (OL L 325, p. 35), 3 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje numatytų procedūros priemonių, kad patikrintų, ar šiuo atveju įvykdytas SESV 293 straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas spręsti vieningai, kad būtų galima pakeisti pagrindų reglamento pasiūlymą.
- 50 Italijos Respublika ir Jungtinė Karalystė priduria, kad Komisija nuo pat pradžių atsisakė visų diskusijų ir derybų su teisės aktų leidėjais dėl pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnio turinio, nepaisydama aplinkybės, kad jų nuomonė šiuo klausimu sutapo.
- 51 Trečiuoju ieškinio pagrindu Taryba ir visos į bylą įstojusios valstybės narės tvirtina, kad sprendimas atsiimti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymą yra aktas, kuriam taikoma teisminė kontrolė, todėl jis turi tenkinti SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatytą reikalavimą nurodyti motyvus.
- 52 2013 m. gegužės 8 d. rašte, kuriuo Komisijos pirmininko pavaduotojas informavo Parlamento ir Tarybos pirmininkus apie ginčijamą sprendimą, nėra jokių šio sprendimo motyvų. Šie motyvai pateikti tik Komisijos vidaus dokumentuose, su kuriais Taryba susipažino tik per šį teismo procesą.
- 53 Šis visiškas motyvų nebuvimas patvirtina ginčijamo sprendimo nepagrįstumą.

- 54 Atsikirdama į pirmąjį ieškinio pagrindą Komisija visų pirma pažymi, kad teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymo atsiėmimas, kaip ir tokio pasiūlymo pateikimas ar pakeitimas, yra viena iš jos iniciatyvos teisės išraiškos formų siekiant bendrojo Sąjungos intereso, kaip nurodyta ESS 17 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje. Ši teisė atsiimti pasiūlymą yra viena iš šios institucijos priemonių vykdant pareigas, kurios jai suteiktos Sutartimis, per Sąjungos aktų priėmimo procedūras.
- 55 Todėl, kadangi tik Komisija sprendžia, ar pateikti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymą, ar jo nepateikti ir ar keisti pradinį pasiūlymą ar jau pakeistą pasiūlymą, ar jų nekeisti, tik ji gali nuspręsti palikti pasiūlymą arba jį atsiimti, kol jis dar nepriimtas.
- 56 Šiuo atveju Komisija ginčijamą sprendimą priėmė remdamasi ne politinio tikslingumo sumetimais ar politiniais sprendimais, kuriems ji tariai siekė suteikti pirmenybę pasisavindama Sąjungos teisės aktų leidžiamosios valdžios „trečiąją grandį“, bet motyvuodama tuo, kad aktas, kurį siekė priimti teisės aktų leidėjai, iškreipė jos pagrindų reglamento pasiūlymą ir šurkščiau pažeidė institucinę pusiausvyrą dėl principinio Parlamento ir Tarybos susitarimo šio pasiūlymo 7 straipsnyje pakeisti Komisijos įgyvendinimo įgaliojimus įprasta teisėkūros procedūra priimant visus MP suteikimo sprendimus.
- 57 Antra, Komisija ginčija tai, kad ginčijamu sprendimu buvo pažeisti įgaliojimų suteikimo ir institucinės pusiausvyros principai.
- 58 Šiuo aspektu ji tvirtina, kad Sąjungos teisės aktų leidejo galios neapima suverenios teisės priimti aktą, kuris iš esmės iškreiptų jos pasiūlymo esmę arba panaikintų jo pagrindą.
- 59 Ši institucija taip pat tvirtina, kad ginčijamu sprendimu niekaip nebuvo pažeista SESV 293 straipsnio 1 dalis ir jis gali būti teisėtai grindžiamas SESV 293 straipsnio 2 dalimi, kuri parodo vykstant įprastai teisėkūros procedūrai jai tenkančius bendrus įgaliojimus.
- 60 Galiausiai Komisija nesutinka su tuo, kad ginčijamas sprendimas paveikia demokratijos principą, ir nurodo, kad, kaip ir kitos Sąjungos institucijos, ji turi savo demokratinį teisėtumą.
- 61 Atsikirdama į antrąjį ieškinio pagrindą Komisija, primindama darbus, padarytus prieš priimant ginčijamą sprendimą, tvirtina, kad du jai Tarybos pateikti kaltinimai, susiję su tariamu lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu, nepagrįsti.
- 62 Atsikirdama į trečiąjį ieškinio pagrindą, Komisija tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra vidaus procedūros sprendimas, kuriam netaikoma SESV 296 straipsnyje nurodyta pareiga nurodyti motyvus. Ji priduria, kad bet kuriuo atveju ji visiškai įvykdė pareigą informuoti Parlamentą ir Tarybą apie ginčijamo sprendimo priėmimą ir jo motyvus. Iš tiesų, šie motyvai Komisijos atstovų buvo nuolat kartojami per įvairius Tarybos patarėjų finansiniais klausimais darbo grupės posėdžius ir per trišalius posėdžius, kurie vyko nuo 2013 m. vasario 26 d. iki gegužės 7 d.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 63 Savo trimis ieškinio pagrindais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, Taryba, palaikoma į bylą įstojusių valstybių narių, tvirtina, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant ESS 13 straipsnio 2 dalį ir SESV 296 straipsnio antrą pastraipą.
- 64 Pagal ESS 13 straipsnio 2 dalį kiekviena Sąjungos institucija veikia neviršydamą Sutartyse jai suteiktų įgaliojimų ir laikydamasi jose nustatytų procedūrų, sąlygų bei tikslų. Ši nuostata išreiškia institucinės pusiausvyros principą, būdingą Sąjungos institucinei struktūrai (žr. Sprendimo *Meroni / Vyriausioji valdyba*, 9/56, EU:C:1958:7, p. 44), pagal kurį kiekviena institucija vykdo savo įgaliojimus paisydamą kitų institucijų įgaliojimų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-70/88, EU:C:1990:217, 22 punktą ir Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-133/06, EU:C:2008:257, 57 punktą).

- 65 Be to, ESS 13 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad Sąjungos institucijos lojaliai tarpusavyje bendradarbiauja.
- 66 Dėl SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikia nurodyti, kad joje, be kita ko, numatyta, kad Sąjungos teisės aktuose nurodomi jų priėmimo motyvai.
- 67 Tarybos ir į bylą įstojusių valstybių narių argumentai iš esmės tokie, kad, ginčijamu sprendimu atsiimdama pagrindų reglamento pasiūlymą, Komisija viršijo įgaliojimus, kurie jai suteikti Sutartimis, ir taip pažeidė institucinę pusiausvyrą, nes šiomis Sutartimis jai nesuteikiama galių atsiimti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymą tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje. Komisija taip pat pažeidė lojalaus bendradarbiavimo principą. Be to, ginčijamas sprendimas nemotyvuotas.
- 68 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad pagal ESS 17 straipsnio 2 dalį, išskyrus atvejus, kai Sutartyse numatyta kitaip (o taip nėra šiuo atveju), Sąjungos teisėkūros procedūra priimamas aktas gali būti priimamas tik remiantis „Komisijos pasiūlymu“.
- 69 Be to, įprasta teisėkūros procedūra, į kurią daroma nuoroda SESV 209 ir 212 straipsniuose, nurodytuose pagrindų reglamento pasiūlyme, remiantis SESV 289 straipsniu yra tuomet, kai reglamentą, direktyvą ar sprendimą bendrai priima Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi „Komisijos pasiūlymu“.
- 70 ESS 17 straipsnio 2 dalimi ir SESV 289 straipsniu Komisijai suteikta teisėkūros iniciatyvos teisė reiškia, kad Komisija sprendžia, ar pateikti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymą, ar jo nepateikti, išskyrus atvejį (o taip nėra šiuo atveju), kai ji pagal Sąjungos teisę privalo pateikti tokį pasiūlymą. Naudodamasi šiomis galiomis teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymo pateikimo atveju Komisija, kuri pagal ESS 17 straipsnio 1 dalį remia bendruosius Sąjungos interesus ir imasi atitinkamos iniciatyvos šiuo tikslu, privalo nustatyti tokio pasiūlymo dalyką, tikslą ir turinį.
- 71 Pagal SESV 293 straipsnį šioms iniciatyvos galioms taikoma dviguba garantija.
- 72 Viena vertus, SESV 293 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad tais atvejais, kai pagal Sutartis Taryba sprendžia remdamasi Komisijos pasiūlymu, ji gali iš dalies keisti šį pasiūlymą tik sprendama vieningai, išskyrus SESV nuostatose nurodytus atvejus.
- 73 Kita vertus, pagal SESV 293 straipsnio 2 dalį, kol Taryba nėra nusprendusi, Komisija savo pasiūlymą gali keisti bet kuriuo Sąjungos akto priėmimo procedūros metu.
- 74 Iš kartu taikomų ESS 17 straipsnio 2 dalies ir SESV 289 ir 293 straipsnių nuostatų matyti, kad Komisijos galios per įprastą teisėkūros procedūrą neapsiriboja, priešingai, nei tvirtina Taryba ir kai kurios į bylą įstojusios valstybės narės, pasiūlymo pateikimu ir vėliau ryšių skatinimu ir siekiu suderinti Parlamento ir Tarybos pozicijas. Kaip iš principo Komisija turi nuspręsti, ar pateikti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymą, ar jo nepateikti, ir prireikus nustatyti jo dalyką, tikslą ir turinį, ji taip pat turi, kol Taryba nepriėmė sprendimo, galias keisti savo pasiūlymą ar prireikus jį atsiimti. Be to, pačios galios atsiimti pasiūlymą šiuo atveju neginčijamos; diskutuojama tik dėl šių galių apimties ir apribojimų. Taip pat neginčijama, kad Taryba nebuvo priėmusi sprendimo dėl pagrindų reglamento pasiūlymo, kai Komisija nusprendė jį atsiimti.
- 75 Tačiau Komisijos galios atsiimti pasiūlymą, grindžiamos šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytomis nuostatomis, neturėtų šiai institucijai suteikti veto teisės vykstant teisėkūros procedūrai, nes tai prieštarautų įgaliojimų suteikimo ir institucinės pusiausvyros principams.
- 76 Todėl, jei Komisija, pateikusi pasiūlymą pagal įprastą teisėkūros procedūrą, nusprendžia šį pasiūlymą atsiimti, ji turi nurodyti Parlamentui ir Tarybai atsiėmimo motyvus, kurie, jei kyla ginčas, turi būti grindžiami įtikinamomis aplinkybėmis.

- 77 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad sprendimas atsiimti pasiūlymą, priimtas tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, nes toks sprendimas, kuriuo užbaigiama teisėkūros procedūra, pradėta Komisijai pateikus pasiūlymą, kliudo Parlamentui ir Tarybai, kaip jie tai norėtų, vykdyti savo teisėkūros funkciją remiantis ESS 14 straipsnio 1 dalimi ir 16 straipsnio 1 dalimi.
- 78 Teisminė kontrolė, kurią, kaip yra šioje byloje, pateikus ieškinį dėl panaikinimo, turi vykdyti Teisingumo Teismas, pateisina tai, kad ginčijamas sprendimas būtų priimtas paisant pareigos nurodyti motyvus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-370/07, EU:C:2009:590, 42 punktą).
- 79 Šiuo aspektu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką vertinant, ar sprendimo motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į jo tekstą, bet ir į kontekstą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Delacre ir kt. / Komisija*, C-350/88, EU:C:1990:71, 16 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Konkrečiai kalbant, nepalankus aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotiesiems asmenims žinomomis aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 80 Šiuo atveju tiesa tai, kaip pažymi Taryba ir kai kurios į bylą įstojusios valstybės narės, kad, išskyrus nuorodą į SESV 293 straipsnio 2 dalį, kaip ginčijamo sprendimo priėmimo pagrindą, 2013 m. gegužės 8 d. rašte, kuriuo Komisijos pirmininko pavaduotojas informavo Parlamento ir Tarybos pirmininkus apie šio sprendimo priėmimą, nenurodyti to sprendimo motyvai. Tačiau iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad per 2013 m. vasario 26 d. ir balandžio 9 d. Tarybos patarėjų finansiniais klausimais darbo grupės posėdžius ir 2013 m. vasario 27 d. ir balandžio 25 d. trišalius posėdžius Komisija pareiškė, kad galėtų nuspręsti atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą dėl to, kad Parlamento ir Tarybos numatytas minėto pasiūlymo 7 straipsnio pakeitimas iškreipia pasiūlymą tiek, kad jis netenka pagrindo, o tai prieštarauja įvairiems juo siekiamiems tikslams.
- 81 Todėl reikia laikyti, kad ginčijamo sprendimo motyvai Parlamentui ir Tarybai teisės požiūriu buvo pakankamai nurodyti.
- 82 Dėl esmės reikia nurodyti, kad motyvai, kaip antai šioje byloje nurodyti Komisijos, gali pateisinti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymo atsiėmimą.
- 83 Iš tiesų reikia pripažinti, kad kai Parlamento ir Tarybos numatytu pakeitimu iškreipiamas teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymas taip, kad tai sudaro kliūčių juo siekiamiems tikslams įgyvendinti ir todėl toks pasiūlymas netenka pagrindo, Komisija turi teisę jį atsiimti. Tačiau tai ji gali padaryti tik tinkamai atsižvelgusi į Parlamento ir Tarybos išreikštą rūpestį, kuriuo grindžiamas pasiūlymo pakeitimas, laikydamasi ESS 13 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto lojalaus bendradarbiavimo principo, kuriuo turi būti grindžiami Sąjungos institucijų santykiai vykstant įprastai teisėkūros procedūrai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-65/93, EU:C:1995:91, 23 punktą).
- 84 Todėl visų pirma reikia patikrinti, ar Komisijos šioje byloje nurodytos aplinkybės patvirtina jos motyvus, nurodytus grindžiant ginčijamą sprendimą.
- 85 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad pagrindų reglamento pasiūlymo pagrindinis tikslas, remiantis jo 2 ir 8 konstatuojamosiomis dalimis, reglamentuoti Sąjungos politiką MP srityje, kad būtų galima greitai įgyvendinti minėtą pagalbą ir pašalinti delsimą, dėl kurio ši politika yra mažiau veiksminga ir kuri lemia tai, kad sprendimą dėl kiekvieno MP suteikimo Parlamentas priima kartu su Taryba.
- 86 Kaip matyti iš pagrindų reglamento pasiūlymo 4 konstatuojamosios dalies, Komisija savo teisėkūros iniciatyva siekė atsižvelgti į 2003 m. birželio 3 d. Parlamento rezoliuciją, kurioje jis išreiškė norą, kad MP būtų reglamentuojama pagrindų reglamento, be kita ko, siekiant pagreitinoti sprendimų priėmimo procesą šioje srityje.

- 87 Pagal pagrindų reglamento pasiūlymo 4 ir 6–8 konstatuojamąsias dalis juo taip pat buvo siekiama padidinti Sąjungos politikos skaidrumą MP srityje, be kita ko, gerinant tokios pagalbos suteikimo sąlygas, ir užtikrinti šios politikos darną su kita Sąjungos politika, vykdoma išorės pagalbos srityje, kuri reglamentuojama pagrindų reglamentais, suteikiančiais Komisijai įgyvendinimo įgaliojimus.
- 88 Norint pasiekti šiuos įvairius tikslus pagrindų reglamento pasiūlyme, kaip matyti iš šio sprendimo 5–9 punktų, siekta, kad Parlamentas ir Taryba, remdamiesi SESV 209 ir 212 straipsniais, priimtų teisėkūros procedūra priimamą aktą Sąjungos politikos MP srityje, kuriame būtų patikslintos valstybės, atitinkančios tokios pagalbos gavimo reikalavimus, tokios pagalbos formos, finansavimo tvarka ir įvairios jos suteikimo sąlygos, be kita ko, laikantis demokratinių mechanizmų, įgyvendinant struktūrines ekonomikos reformas, taikant priemones, gerinančias viešųjų finansų valdymą ir principus, susijusius su atvira prekyba, grindžiama taisyklėmis ir lojalumu.
- 89 Šiomis aplinkybėmis pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnyje buvo numatyta suteikti Komisijai įgyvendinimo įgaliojimus, kad, laikydamasi apribojimų ir sąlygų, nustatytų numatytame priimti teisėkūros procedūra priimame teisės akte, ji priimtų MP suteikimo sprendimus ir susitarimo memorandumus, sudarytus su valstybėmis tokios pagalbos gavėjomis.
- 90 Kaip teisingai tvirtina Komisija, 7 straipsnio pakeitimu, kurį Parlamentas ir Taryba siekė padaryti, jo 2 dalyje Komisijos įgyvendinimo įgaliojimus pakeisdami įprasta teisėkūros procedūra, kiek tai susiję su kiekvieno MP suteikimo sprendimo priėmimu, iškreipiama pagrindinė pagrindų reglamento pasiūlymo nuostata taip, kad jis tampa nesuderinamas su šiuo pasiūlymu siekiamu tikslu pagerinti Sąjungos politikos MP srityje veiksmingumą.
- 91 Iš tiesų dėl tokio pakeitimo Parlamentui ir Tarybai būtų palikta teisė kiekvienu konkrečiu atveju priimti sprendimus suteikti pagalbą taikant įprastą teisėkūros procedūrą, o pagrindų reglamento pasiūlymo pagrindinis tikslas buvo būtent reglamentuojant Sąjungos politikos MP srityje įgyvendinimo sąlygas atsisakyti šio sprendimų priėmimo proceso siekiant pagreitinti sprendimų priėmimą ir taip pagerinti šios politikos veiksmingumą.
- 92 Kaip matyti iš Komisijos Teisingumo Teismui pateiktų dokumentų, per 2013 m. vasario 26 d. Tarybos patarėjų finansiniais klausimais darbo grupės posėdį Komisija nurodė, kad įprastos teisėkūros procedūros taikymo tvarka neišvengiamai lemia kelis mėnesius trunkantį sprendimų priėmimo procesą, o tai apsunkina MP koordinavimą su TVF ar kitų daugiašalių finansų institucijų suteikiamomis lėšomis, kurias TVF siekia papildyti, kaip tai priminta pagrindų reglamento pasiūlymo 1 straipsnio 3 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje ir 13 konstatuojamojoje dalyje.
- 93 Be to, Parlamento ir Tarybos siūlytas pakeitimas prieštarautų pagrindų reglamento pasiūlymu siekiamam tikslui, pagal kurį siekiant darnos MP suteikimo procedūra būtų suderinta su procedūromis, taikomomis kitoms Sąjungos finansinėms priemonėms išorės pagalbos srityje.
- 94 Iš šio sprendimo 85–93 punktuose pateiktos analizės matyti, kad Komisija turėjo teisę manyti, kad Parlamento ir Tarybos siūlytas pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnio pakeitimas galėjo iškreipti šį pasiūlymą, kiek tai susiję su esminiu MP suteikimo procedūros klausimu, o tai sudarytų kliūčių Komisijos minėtu pasiūlymu siekiamiems tikslams įgyvendinti ir todėl jis netektų pagrindo.
- 95 Todėl, atsižvelgiant į tokius samprotavimus, Komisijos sprendimas atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą nepažeidė nei įgaliojimų suteikimo, nei institucinės pusiausvyros principų, įtvirtintų ESS 13 straipsnio 2 dalyje.
- 96 Dėl argumento, susijusio su ESS 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtinto demokratijos principo pažeidimu, iš ESS 17 straipsnio 2 dalies, siejamos su SESV 289 ir 293 straipsniais, matyti, kad Komisija turi galias ne tik pateikti teisėkūros procedūra priimamo akto pasiūlymą, bet ir, kol Taryba nepriėmė sprendimo, pakeisti savo pasiūlymą ar prireikus jį atsiimti. Kadangi šios Komisijos pasiūlymo atsiėmimo galios yra

neatskiriamos nuo iniciatyvos teisės, kurią turi ši institucija, ir jų įgyvendinimas apibrėžtas minėtuose SESV straipsniuose, šiuo atveju negalima kalbėti apie šio principo pažeidimą. Todėl šie argumentai turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

- 97 Antra, atsižvelgiant į Tarybos ir įstojusių į bylą valstybių narių pateiktus kaltinimus, reikia išnagrinėti, ar pasiūlymo atsiėmimas, dėl kurio Komisija nusprendė 2013 m. gegužės 8 d., buvo atliktas laikantis lojalaus bendradarbiavimo principo, įtvirtinto ESS 13 straipsnio 2 dalyje.
- 98 Šiuo aspektu reikia apskritai konstatuoti, kad Komisija atsiėmė pagrindų reglamento pasiūlymą tik kai paaiškėjo, kad Taryba ir Parlamentas siekė pakeisti šį pasiūlymą, o toks pakeitimas prieštarautų jo tikslams.
- 99 Konkrečiai kalbant, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Taryba ir Parlamentas iš pradžių išreiškė kitokią poziciją dėl MP suteikimo sprendimo priėmimo procedūros, nurodytos pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnyje. „Bendroje pozicijoje“, patvirtintoje COREPER 2011 m. gruodžio 15 d., Taryba šiuo aspektu siūlė palikti įprastą teisėkūros procedūrą, o Parlamentas 2012 m. gegužės 24 d. ataskaitoje siūlė sprendimus priimti priimant deleguotuosius aktus.
- 100 Kadangi nebuvo konsensuso tarp teisės aktų leidėjų dėl įprastos teisėkūros procedūros priimant visus MP suteikimo sprendimus tolesnio taikymo, Komisija negali būti kaltinama tuo metu nenurodžiusi galimybės atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymo.
- 101 Kaip matyti iš darbo dokumento, pateikto 2013 m. sausio mėn. ir nurodyto šio sprendimo 21 punkte, kurį Komisija parengė 2013 m. sausio 30 d. trišaliame posėdyje, atsižvelgdama į bendrą Parlamento ir Tarybos susirūpinimą, kad pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnyje numatytai MP suteikimo sprendimų priėmimo procedūrai trūksta politinės ir demokratinės kontrolės, Komisija, atvirkščiai, siekė suderinti atitinkamas šių institucijų pozicijas.
- 102 Iš tiesų šiuo dokumentu buvo siūlomas kompromisas, iš esmės grindžiamas išsamaus įvairių nuostatų derinio reglamentavimu, numatytu pagrindų reglamento pasiūlyme, nustatančiu MP suteikimo sąlygas (be kita ko, politines), neformalaus Parlamento ir valstybių narių konsultavimosi dėl Komisijos įgyvendinimo aktų, susijusių su MP suteikimu, projektų mechanizmus, ribotą skaičių deleguotųjų aktų (šiuo atveju keturis), skirtų pakeisti ar papildyti tam tikroms nepagrindinėms reglamentavimo nuostatoms, kiek tai susiję, be kita ko, su šalių, kurios atitinka MP suteikimo reikalavimus, sąrašu ir finansinės priemonės (dotacijos ar paskolos) pasirinkimo kriterijais, atrankinį komiteto procedūros taikymą ir įvairius vertinimo ir ataskaitų Parlamentui ir Tarybai teikimo mechanizmus.
- 103 Priešingai, nei tvirtina kai kurios į bylą įstojusios valstybės narės, Komisija toli gražu neužkirto kelio diskusijoms dėl MP suteikimo procedūros ir siekė rasti sprendimą, kuriuo, išsaugant pagrindų reglamento pasiūlymu siekiamus tikslus MP srityje, būtų atsižvelgta į Parlamento ir Tarybos išreikštą rūpestį.
- 104 Kai 2013 m. sausio 30 d. ketvirtajame trišaliame posėdyje paaiškėjo bendra Parlamento ir Tarybos pozicija toliau taikyti įprastą teisėkūros procedūrą priimant visus MP suteikimo sprendimus, Komisija, kaip matyti iš prie bylos medžiagos pridėtų dokumentų, per 2013 m. vasario 26 d. Tarybos patarėjų finansiniais klausimais darbo grupės posėdį ir per 2013 m. vasario 27 d. penktąjį trišalį posėdį nurodė galimybę atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą ir numatomo atsiėmimo motyvus. Tai ji padarė ir per 2013 m. balandžio 9 d. Tarybos patarėjų finansiniais klausimais darbo grupės posėdį ir 2013 m. balandžio 25 d. šeštąjį trišalį posėdį. Tiek iš dokumentų, susijusių su 2013 m. vasario 27 d. trišaliu posėdžiu, tiek iš 2013 m. gegužės 6 d. COREPER pirmininko rašto, skirto Komisijos pirmininko pavaduotojui įvykus 2013 m. balandžio 25 d. trišaliame posėdyje, matyti, kad teisės aktų leidėjai aiškiai suprato šiuos Komisijos perspėjimus.

- 105 Todėl argumentas, susijęs su pavėluotu Komisijos perspėjimu apie jos ketinimą atsiimti pagrindų reglamento pasiūlymą, nepagrįstas.
- 106 Be to, esant aplinkybėms, apie kurias priminta šio sprendimo 104 punkte, ir Teisingumo Teismui pateiktoje bylos medžiagoje nesant duomenų, iš kurių būtų matyti, kad Parlamentas ir Taryba galėjo atsisakyti pakeisti pagrindų reglamento pasiūlymo 7 straipsnį, nei aplinkybė, kad Komisija nepasinaudojo Tarybos darbo tvarkos taisyklių 3 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe prašyti pastarosios balsuoti dėl šio pasiūlymo, nei aplinkybė, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas tą pačią dieną, kai Parlamentas ir Taryba tariamai buvo pasirengę oficialiai patvirtinti jų susitarimą dėl minėto pasiūlymo, negali būti laikomos Komisijos lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu.
- 107 Atsižvelgiant į visus pirma išdėstytus argumentus, reikia konstatuoti, kad Komisijai priėmus ginčijamą sprendimą nebuvo pažeistas nei įgaliojimų suteikimo principas, nei institucinės pusiausvyros principas, nei lojalaus bendradarbiavimo principas, įtvirtinti ESS 13 straipsnio 2 dalyje, nei ESS 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtintas demokratijos principas. Be to, Komisija šiuo atveju įvykdė pareigą nurodyti motyvus, numatytą SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje.
- 108 Todėl Tarybos grindžiant ieškinį nurodytiems trims pagrindams negalima pritarti kaip nepagrįstiems.
- 109 Taigi ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 110 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Taryba pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Pagal to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalį, pagal kurią į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas, Čekijos Respublika, Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Čekijos Respublika, Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.